

генералнитѣ щати ме изоставятъ въ тие прѣкрасни прѣдначертания, прибавяше той, то азъ самъ ще се потрудя за благо на народа си и самъ ще се считамъ за единъ истински неговъ прѣдставителъ“. Слѣдъ това краля заповѣда на депутатитѣ да се раздѣлятъ веднага, да се разотиджтъ по стайтѣ си и да продължаватъ засѣданията си по съсловия.

Краля излѣзе послѣдванъ почти отъ всичкитѣ дворяне и отъ всичкото висше духовенство. Останалитѣ депутати сѣдяха на мѣстата си умълчени. Работницитѣ които влѣзоха да прибержтъ мобилитѣ отъ залата, останаха очудени отъ това зрѣлище. Влиза главния церемоний-мейстеръ (оберъ-хофъ-маршалъ) г-нъ де-Брезъ: „Господа, каза той, вие трѣбва да сте чули заповѣдта на краля.“ — „Никой не може да заповѣдва на събранитѣ прѣставители на народа,“ отговори прѣседателя Белли. Въ сжщото врѣме се исправя Мирабо и извиква: „Да, господа, ние чухме намѣренията които се внушаватъ на краля. Но вие не можете да бждете неговъ прѣдставителъ прѣдъ Народното Събрание, вие които нѣмате тукъ ни мѣсто, ни гласъ, ни право да говорите. Идете и кажете на тия що сж ви пратили, че ние сме тука по волята народна и че нѣма да ни истрѣгнатъ отъ тука освенъ съ силата на щиковетѣ.“

Главния церемоний-мейстеръ се оттегли. „Господа, каза спокойно Сийесь, вие и днесъ сте, каквито бѣхте и вчера. Да продължаваме съвѣщанията си.

Пренията почнаха. Събранието обяви, че то настоява върху прѣдидущето си рѣшение; то провъзгласи неприкосновенни личноститѣ на членоветѣ си и обяви виновни въ държавно прѣстѣпление, тие които се биха осмѣлили да посѣгнатъ върху свободата имъ.

Благодарение енергията и хладнокръвието на депутатитѣ прѣвратътъ не се удаде.